

FOTOSHOOT

De fotoshoot was aanstaande en ik raakte in paniek. Ik was moe en de sporen van de afgelopen twee jaar waren duidelijk zichtbaar. Ik voelde er weinig voor om als een verlepte waterlelie tussen mijn nieuwe blommen in te staan dus googelde op botox, gezichtsbindweefselmassages en andere methodes om een instant verjongingskuur te ondergaan. De torenhoge prijzen zetten mij direct weer met beide benen op de grond. Voor dat geld kon ik beter een vakantie boeken naar een zonovergoten eiland. Rust verjongt ook.

De geplande vakantie moest ik afzeggen. Te druk. Een post-corona explosie van aanvragen zorgde voor een zevendaagse werkweek. Niks enigszins afbouwen op mijn leeftijd..., maar vol in de steigers om het bedrijf weer op te bouwen na een tijd van frustratie, machteloosheid en ergernis. Zoals in zoveel bedrijven hield de crisis ook in mijn bedrijf flink huis onder de medewerkers. Het duurde simpelweg te lang. En zo vertrok de een na de ander op zoek naar geluk in een andere branche, om een eigen bedrijf te beginnen, te emigreren naar Australië, een studie te vervolgen of om nu eindelijk eens die lang geplande sabbatical te gaan houden. Het een zette het ander in gang. Er waaide een frisse wind door het bedrijf. Nou ja, wind, vergelijk het gerust met een orkaan. Nieuwe sterren wervelden naar binnen en ondertussen ging de wereld weer open. In rap tempo.

Wie persoonlijke dienstverlening predikt, moet zichtbaar zijn vind ik. Je kunt jezelf niet aanprijzen met een team wat is uitgewaaierd. Maar het plannen van een fotoshoot bleek niet zo eenvoudig. Een dag waarop iedereen aanwezig kon zijn, geen ik-pak-jou-toch-nog-even-corona had en onze Music Meeting Lounge niet verhuurd zou zijn. Oh ja, en de fotograaf moest kunnen natuurlijk. Bijna vergeten.

Na oeverloos datumprikken werd het maandag 25 april. Uit voorzorg pas halverwege de middag om nog wat tijd te winnen om te kunnen ontplooiën en wallen te verzachten. Niets zo vreselijk als een fotoshoot vroeg in de ochtend. Dat is sowieso sterk af te raden na het bereiken van de 30e verjaardag.

Maandag stond gepland. Ai, over het hoofd gezien – op maandag is de kapper hartstikke dicht. Shit! Wat nu? Ik cancelde mijn individuele shoot, dat zou toch niets worden met zo'n vermoeid rimpelig hoofd met zelf geknutselde coupe. Ik zweeg erover, niemand zou iets in de gaten hebben. Op zo'n dag is iedereen namelijk ontzettend druk met zichzelf af te kraken. Zo gaat dat nou eenmaal onder vrouwen. Apart maar waar. 'Nee hoor, je oog hangt helemaal niet. Geloof mij, je bent echt niet dik.'

De dag zelf werd hilarisch. De fotografe dirigeerde ons dicht op elkaar. Dat was best onwennig na een twee jaar durend long distance scenario. Achter me voelde ik de borsten van mijn collega in mijn rug priemen en herinnerde mij opeens dat ik flink wat knoflook had gegeten de vorige avond. Adem in, geen adem uit. Wie mooi wil zijn, moet pijn lijden.

Vandaag bel ik vanaf mijn vakantieadres met mijn collega's. De foto's zijn binnen. 'En? Tevreden?' vraag ik. Ik hoor geschreeuw en gelach. Opluchting is waarneembaar. Iedereen is heel tevreden. Vooral met de foto's van de anderen. Dan hoor ik: 'Hey, Mar, zo raar, staan jouw foto's er niet tussen...?'

Marianne Kuiper

Eigenaar Efficient Hotel Partner & Music Meeting Lounge

Intermediair op het gebied van het zoeken en boeken van de perfecte locaties

Meer blogs lezen? www.efficienthotelpartner.nl